

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila

Str. Delfinului Nr.1, Brăila
Tel: +0239619900,
Fax: +0239619992
e-mail:
admin.brbrjudx01.br@mfinan

DECIZIA Nr. 523

din data de 2013

privind soluționarea contestației nr._/2013 formulată de

S.C. X S.A. _, Județul Neamț,

înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr._/2013

Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Brăila - Serviciul Soluționare Contestații a fost sesizată de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin adresa nr._/2013, înregistrată sub nr._/2013, conexat cu nr._/2013 asupra contestației formulată de S.C. X S.A. Săvinești, Județul Neamț împotriva Deciziei de impunere nr._/2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, și a Deciziei nr._/2013 privind nemodificarea bazei de impunere, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, ca urmare a faptului că, în conformitate cu prevederile art.4 alin.(2), coroborat cu art.5 alin.(2) din O.P.A.N.A.F. nr.3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, a delegat competența de soluționare a contestației formulată de S.C. X S.A. Săvinești, Județul Neamț serviciului specializat din cadrul D.G.F.P. a Județului Brăila.

Delegarea în speță s-a comunicat către contribuabilul în cauză prin adresa nr._/2013, cu scrisoarea recomandată nr._/2013, confirmată de primire în data de 2013.

Potrivit informațiilor din dosarul cauzei se reține că, S.C. X S.A., are sediul în Județul Neamț, Localitatea _ str._ nr._, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Neamț sub nr.J27/_/2005, are codul de identificare fiscală RO _ și este reprezentată legal de _ – administrator unic, care a transmis, cu adresa nr._/2013, înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr._/2013, contestația, astfel cum a fost formulată, semnată și pe care s-a aplicat amprenta ștampilei societății comerciale, în original, urmare a solicitării D.G.F.P. Județul Brăila din adresa nr._/2013.

Obiectul contestației privește solicitarea societății comerciale de anulare a Deciziei de impunere nr. _/_/2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Deciziei nr._/2013 privind nemodificarea bazei de impunere, emise de Direcția Regională pentru

Accize și Operațiuni Vamale Iași, atacate și privește suma totală de _ lei, din care: _ lei, accize gaz natural stabilite suplimentar de plată, _ lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente și _ lei, penalități de întârziere aferente.

Analizând **termenul de depunere** a contestației, D.G.F.P. Județul Brăila reține că, Decizia de impunere nr._/2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, precum și Decizia nr._/2013 privind nemodificarea bazei de impunere, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, au fost comunicate S.C. X S.A., cu adresa nr._/2013, în data de **2013**, când organul vamal a “procedat la depunerea actelor administrative fiscale și înregistrarea adresei de comunicare la secretariatul societății sub nr._/2013” (după cum rezultă din adresa nr._/2013 emisă de D.R.A.O.V. Iași, înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr._/2013, urmare a solicitării direcției din adresa nr._/2013), și că acțiunea, în calea administrativă de atac, a fost transmisă la D.R.A.O.V. Iași, prin poștă, cu scrisoare recomandată, în data de **2013**, înregistrată la organul vamal sub nr._/2013.

Ca urmare, se constată că a fost respectat termenul legal de depunere a contestației prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele mai sus menționate, în speță, sunt întrunite condițiile procedurale prevăzute de art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(3[^]1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care D.G.F.P. Județul Brăila este investită să soluționeze pe fond contestația.

I. Prin contestația nr._/2013, S.C. X S.A. __, Județul Neamț se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere nr._/2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, precum și a Deciziei nr._/2013 privind nemodificarea bazei de impunere, pe care le consideră nelegale, solicitând anularea acestora, pentru următoarele motive:

În fapt, societatea comercială susține că înregistrează “două situații distincte”, respectiv în perioada 2008 – 2009, intrarea gazului metan s-a realizat în temeiul contractelor comerciale și al facturilor fiscale de la furnizori (cu accize), iar, în perioada 2009 – 2012 societatea comercială a avut calitatea de simplu prestator al unui serviciu (procesator), “nu a fost proprietarul gazului metan și nici utilizatorul acestuia, ci doar a intervenit într-un anumit moment al realizării unui produs finit (îngrășăminte chimice pe bază de azot) produs” ce nu i-a aparținut.

În acest context, societatea comercială susține că, în perioada când a fost un simplu prestator nu a avut obligația de a depune la autoritatea fiscală teritorială, notificarea prevăzută la pct.82 alin.(36) și (37) din H.G. nr.44/2004, după cum în mod eronat s-a reținut în actul atacat, cu atât mai mult cu cât “nu deține facturi fiscale care să aibă înscrise, în conținutul lor, valoarea accizei”.

Mai mult, prin contestație se reține faptul că, societatea comercială nu s-a aflat în niciuna din situațiile prevăzute de art.206⁵³ din Legea nr.571/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că nu deține facturi fiscale cu valoarea accizei, neprimind, în calitate de procesator al gazului metan, avize de însoțire a mărfii, facturi fiscale de gaze naturale sau facturi fiscale de natura produselor finite, produsele neaparținând, în fapt, S.C. X S.A. __, ci proprietarului gazului metan, așa cum rezultă din toate contractele comerciale ce au fost puse la dispoziția inspectorilor fiscali. De altfel, societatea comercială precizează că, în urma prestării de serviciu, a facturat proprietarului gazului metan numai sume reprezentând salarii, amortizare, reparații și “nicidecum contravaloarea gazelor naturale și a energiei electrice”.

Prin urmare, contestatoarea consideră că, nefiind proprietar, neprimind factură fiscală și neachitând contravaloarea gazului metan primit spre procesare, nu avea obligația constituirii și achitării accizei și nici obligația depunerii la autoritatea fiscală teritorială a notificării prevăzută de H.G. nr.44/2004.

În continuarea acțiunii formulate, societatea comercială susține că organul de inspecție vamală a invocat greșit acte normative, situație ce “nu este în măsură să stabilească obligații de plată în sarcina” sa, și “nu constituie un temei legal nici pentru alte recomandări care se fac în actele de control”, exemplificând indicarea înregistrării în evidența (extra)contabilă a gazului metan procesat, contabilizarea accizelor în clasa 4 și respectiv în conturile de cheltuieli în clasa 6 (pentru bunuri ce nu îi aparțin) și contabilizarea în conturi din afara bilanțului a gazelor naturale procesate, ca și notificarea organelor de inspecție fiscale a procesării “gazului natural aparținând terților”.

Concluzionând, societatea comercială susține că documentația pusă la dispoziția inspectorilor fiscali nu a fost studiată, analizată sau înțeleasă în mod legal, motiv pentru care solicită constatarea faptului că “măsurile comunicate sunt lipsite de temei legal și conțin aprecieri discreționare.”

II. 1. a) Prin Decizia de impunere nr. _/_/2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de D.R.A.O.V. Iași, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. _/_/2013, autoritatea vamală a stabilit în sarcina S.C. X S.A. __, Județul Neamț obligații fiscale suplimentare de plată, după cum urmează: **_lei**, accize gaz natural stabilite suplimentar de plată, **_lei**, dobânzi/majorări de întârziere aferente și **_lei**, penalități de întârziere aferente.

La punctul 2.1.2. “Motivul de fapt” al emiterii deciziei de impunere, autoritatea vamală a menționat că în perioada 2010 – 2012, societatea comercială a utilizat în procesul de producție a îngrășămintelor și produselor azotoase o cantitate de _ mii mc. gaz natural, în exceptare de la plata accizelor, în baza art.206²⁰ alin.(1) lit a) din Legea nr.571/2003 (produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire). Pentru această cantitate de gaz natural utilizat,

societatea comercială nu a depus la autoritatea fiscală teritorială notificarea prevăzută la pct.82 alin.(36) și (37) din H.G. nr.44/2004, faptă ce atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru gaz natural utilizat în scop comercial, respectiv suma de _ lei.

Pentru neplata la scadență a accizei au fost calculate accesorii cu titlu de dobânzi/majorări de întârziere aferente în sumă de _ lei, și penalități de întârziere aferente de _ lei.

b) Prin Decizia nr._/2013 privind nemodificarea bazei de impunere, întocmită de D.R.A.O.V. Iași, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr._/2013, pentru S.C. _ S.A., autoritatea vamală a menționat la pct.2.1.1 Obligații fiscale verificate, următoarele informații: accize încasate din vânzarea produselor energetice, în perioada verificată 2010 – 2012, precum și accize pentru energie electrică, în perioada verificată 2008 – 2012, pe motivul de fapt înscris în raportul de inspecție fiscală indicat.

2. În Raportul de inspecție fiscală nr._/2013, întocmit de D.R.A.O.V. Iași, ce a stat la baza emiterii deciziilor atacate s-a reținut că s-a verificat modul de achiziționare a produsului energetic “gaz natural”, precum și modul de utilizare al acestuia, constatându-se faptul că S.C. X S.A. a utilizat o cantitate de _ mc gaz natural ca materie primă în cadrul procesului de producție.

În acest context, organul de inspecție vamală a precizat faptul că, societatea comercială a utilizat cantitatea de _ mc. gaz natural în activități auxiliare producției (administrativ și cantină), pentru care a achitat accizele conform legii, iar diferența de _ mc. gaz natural a fost utilizată efectiv în procesul de producție (fabricarea de îngrășăminte și produse azotoase), după cum urmează:

- în perioada 2008 – cu plata accizelor, în baza contractelor de vânzare – cumpărare nr._/2006 și nr._/2007 de la S.C. _ S.A, cantitatea de _ mc. gaz natural;
- în intervalul 2008 – 2009 – fără plata accizelor, în baza contractelor de vânzare – cumpărare a gazelor naturale nr._/2006 și nr._/2009 de la S.C. _ S.A, cantitatea de _ mc. gaz natural;
- între 01.11.2009 – 30.09.2012 – fără plata accizelor, de la S.C. _ S.A., în baza proceselor verbale de predare – preluare de gaz natural, a proceselor verbale de procesare gaz natural și a contractelor de prestări servicii/procesare nr._/2009 și nr._/2009, precum și a actelor adiționale nr._/2009, nr._/2009, nr._/2010 și nr._/2010 cantitatea de _ mc. gaz natural.

Totodată, în raport s-a menționat și că, potrivit contractelor indicate, gazul natural utilizat este proprietatea a S.C. _ S.A., pentru care nu au fost emise facturi către S.C. X S.A., nefiind înregistrat în evidențele contabile ale acesteia, respectiv în contul 8032 “Valori materiale primite spre prelucrare sau reparare”, conform Ordinului 1917/12.12.2005.

De asemenea, organul de inspecție vamală a reținut și faptul că, gazul natural primit pentru utilizare de S.C. X S.A. a rezultat din procesele verbale de predare – preluare gaz și a proceselor verbale de procesare întocmite lunar de către societate, conform contractelor de prestări servicii, în urma cărora s-au determinat cantitățile de îngrășăminte și produse azotoase rezultate.

În aceeași ordine de idei, s-a mai consemnat și faptul că, pentru gazele naturale primite și utilizate de societatea comercială în perioada 2008 – 2012, aceasta nu a plătit accize, încălcând prevederile pct.5.1.3 alin.(3) și (4), respectiv pct.82 alin.(36) și (37) din H.G. nr.44/2004, în sensul că nu a depus la autoritatea fiscală teritorială “declarația pe propria răspundere”, respectiv “notificarea”, S.C. X S.A. transmițând doar lunar, către furnizorul de gaze naturale, o declarație pe proprie răspundere, ca o informare cu privire la gazele naturale consumate, fără a depune și înregistra, în prealabil, acest document, la autoritatea vamală teritorială, potrivit legii.

Prin raportul de inspecție fiscală s-a reținut și că, la data de 2012, S.C. X S.A. a depus la D.J.A.O.V. Neamț, sub nr. __, “Notificarea privind exceptarea de la regimul de accizare pentru produsele energetice și energia electrică, utilizate în scopuri exceptate de la plata accizei, respectiv fabricarea de îngrășăminte și produse azotoase”.

Având în vedere prevederile legale, în speță, organul de inspecție vamală a procedat la solicitarea către reprezentantul legal al S.C. X S.A., prin adresele nr. __/2013 și nr. __/2013, a unor explicații scrise în vederea clarificării unor aspecte privind achiziționarea și utilizarea de gaz natural în exceptare de la plata accizelor. Ca urmare, societatea comercială, prin adresele nr. __/2013 și nr. __/2013, a răspuns solicitărilor formulate, precizând că a achiziționat, în perioada 2008 – 2009, gaze naturale de la S.C. _ S.A., în baza contractelor comerciale de vânzare/cumpărare încheiate în acest sens, a actelor adiționale, precum și a contractului de prestări de servicii/procesare, documente ce au stat la baza achiziționării gazelor naturale în exceptare de la plata accizelor, acestea fiind destinate în totalitate producerii de îngrășăminte și produse chimice pe bază de azot.

Față de cele precizate de societatea comercială, organul de inspecție vamală a solicitat A.N.V. – Direcția de Autorizări și Tarif Vamal informații privind depunerea de către S.C. X S.A. a declarației pe proprie răspundere, respectiv a notificării privind exceptarea de la plata accizelor pentru utilizarea produselor energetice în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire. Potrivit răspunsului A.N.V. – Direcția de Autorizări și Tarif Vamal din adresa nr. __/2013 societatea comercială nu are depus la autoritatea vamală astfel de documente pentru perioada solicitată.

Prin urmare, organul de inspecție vamală a concluzionat faptul că, începând cu data de 2010, odată cu intrarea în vigoare a H.G. nr.1620/2009,

pentru cantitatea de _ mii mc. gaz natural utilizat de S.C. X S.A., în perioada 2010 – 2012, pentru producția de îngrășăminte și produse azotoase, fără depunerea la autoritatea fiscală a notificării prevăzute de lege, contribuabilul datorează accize în valoare de _lei, deoarece cantitatea de gaz utilizată a fost considerată eliberare pentru consum.

Conform celor reținute în raportul de inspecție fiscală, în speță, stabilirea accizei datorată bugetului de stat s-a efectuat conform art.71 alin.(2) lit.h) din H.G. nr.44/2004, luându-se în considerare următoarele elemente: cantitatea de gaz natural accizat, momentul exigibilității, eliberarea pentru consum, plătitorii de accize, termenul de depunere al declarației și de plată a accizei, acciza unitară și cursul de schimb leu/euro valabil în anii 2010 – 2012.

III. Din analiza actelor și documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile legale aplicabile speței și având în vedere motivațiile invocate de contestatoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă S.C. X S.A. _, Județul Neamț datorează bugetului de stat suma totală de _lei, din care: _lei, accize gaz natural stabilite suplimentar de plată, _lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente și _lei, penalități de întârziere aferente, în condițiile în care societatea comercială a utilizat gazul natural în scopuri exceptate de la plata accizelor fără îndeplinirea obligației legale de a notifica în prealabil acest fapt autorității vamale teritoriale.

În fapt, în data de 2013, autoritatea vamală a emis pentru S.C. X S.A. _, Județul Neamț, Decizia de impunere nr._/_ privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr._/_/2013, prin care s-a menționat că în perioada 2010 – 2012, societatea comercială a utilizat în procesul de producție a îngrășămintelor și produselor azotoase o cantitate de _ mii mc. gaz natural, în exceptare de la plata accizelor, în baza art.206²⁰ alin.(1) lit a) din Legea nr.571/2003 (produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire). Pentru această cantitate de gaz natural utilizat, societatea comercială nu a depus la autoritatea vamală teritorială notificarea prevăzută la pct.82 alin.(36) și (37) din H.G. nr.44/2004, faptă ce atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru gaz natural utilizat în scop comercial, respectiv suma de _ lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.206²⁰ alin.(1) pct.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul cărora:

“Excepții

ART. 206²⁰

(1) Nu se datorează accize pentru:

”

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.”

Prin această reglementare, legiuitorul a instituit regimul de neaccizare pentru produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, însă, această exceptare de la regimul general de accizare a fost prevăzută sub condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare ale actului normativ de bază, dându-se astfel competență Guvernului ca prin actele normative subsecvente să reglementeze procedura de exceptare de la accizare.

În acest sens, prin Normele metodologice de aplicare ale Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în perioada 01.04.2010 – 29.07.2010, se prevede:

“Pct.82.

Secțiunea a 6 – a

Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice și energie electrică

...

(36) Pentru gazul natural sau energia electrică utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt la autoritatea vamală teritorială. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului ... o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic utilizator și costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei pentru gazul natural sau energia electrică utilizate în scop comercial.”

Începând cu 30.07.2010, normele metodologice au fost amendate prin H.G. nr.768/2010 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare ale Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, astfel:

“Pct.82.

Secțiunea a 6 – a

Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice și energie electrică

...

(36) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural sau pentru energia electrică, prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) și, respectiv, la art. 206¹⁹ alin. (1) din Codul fiscal, utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de astfel de produse o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic utilizator și costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) și (37) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru cărbune, cocs, gaz natural sau energie electrică utilizate în scop comercial.”

Din interpretarea acestor dispoziții legale, D.G.F.P. Județul Brăila reține că, în perioada verificată, pentru a putea beneficia de exceptare de la regimul general de accizare, operatorii economici care utilizau gazul natural în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, aveau obligația să notifice autoritatea vamală teritorială, iar apoi să transmită furnizorului de gaze naturale o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Aceasta este o condiție imperativă sub care se acordă exceptarea de la regimul vamal de accizare pentru gazul natural utilizat în alte scopuri.

În plus, nerespectarea prevederilor privind notificarea autorităților vamale teritoriale privind utilizarea gazului natural în scopuri exceptate de la plata accizelor, atrage plata accizei, potrivit legii.

De altfel, contestatoarea a înțeles (la o dată ulterioară celei de utilizare efectivă a gazului natural și anume după 2012, cât a vizat inspecția fiscală), să se conformeze acestei proceduri respectiv în 2012, când S.C. X S.A. a depus la D.J.A.O.V. Neamț, sub nr. __, "Notificarea privind exceptarea de la regimul de accizare pentru produsele energetice și energia electrică, utilizate în scopuri exceptate de la plata accizei, respectiv fabricarea de îngrășăminte și produse azotoase", însă aceasta nu poate produce efecte retroactive cu atât mai mult cu cât prin normele metodologice de aplicare a legii, societatea comercială avea obligația de a transmite furnizorului de gaze naturale o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială.

Prin urmare, în mod legal obligația la plata accizelor aferente gazului natural utilizat de contestatoare în perioada 2010 – 2012, a fost instituită de organul de inspecție vamală în sarcina S.C. X S.A. __, Județul Neamț care, prin nerespectarea procedurii instituite în vederea exceptării de la regimul de accizare pentru produsele energetice a pierdut dreptul de a beneficia de respectiva exceptare. De altfel, constatarea este în concordanță cu textul actului normativ de bază și normele date în aplicare care au instituit scutirea sub condiție, nerespectarea condiției de scutire conducând la aplicarea regimului general de accizare.

Pe cale de consecință, contestația S.C. X S.A. __, Județul Neamț formulată împotriva Deciziei de impunere nr. __/__/2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, privind suma totală de __ lei, din care: __ lei, accize gaz natural stabilite suplimentar de plată, __ lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente și __ lei, penalități de întârziere aferente, se privește ca **neîntemeiată** urmând a fi **respinsă** ca atare.

Nu are relevanță în soluționarea cauzei motivația contestatoarei potrivit căreia nefiind proprietară a gazului metan, neprimind factură fiscală și neachitând contravaloarea acestuia, primit spre procesare, nu avea obligația constituirii și achitării accizei și nici obligația depunerii la autoritatea fiscală teritorială a notificării prevăzută de H.G. nr.44/2004, în condițiile în care, potrivit

cadrului legal menționat, obligația de notificare a autorității vamale teritoriale intră în sarcina operatorilor economici utilizatori ai produselor vizate de legiuitor, în cauză a gazului natural. Ori, în speță, S.C. X S.A. __, Județul Neamț, avea calitatea de utilizator al gazului natural, după cum, de altfel, recunoște și aceasta.

De asemenea, trebuie reținut că, stabilirea accizei datorată bugetului de stat s-a efectuat pe baza elementelor prevăzute de lege, după cum s-a menționat și nu prin estimare cum eronat susține, fără dovezi, contestatoarea.

Prin urmare, nu au relevanță în soluționarea favorabilă a cauzei nici celelalte considerente relatate în motivare.

Având în vedere cele menționate, va fi respinsă ca neîntemeiată și contestația formulată de S.C. X S.A. Săvinești, Județul Neamț și împotriva Deciziei nr. __/__/2013 privind nemodificarea bazei de impunere, emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași în baza Raportului de inspecție fiscală nr. __/2013.

Pentru cele ce preced și în temeiul art.209 alin.(3¹), art.210 și art.216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. X S.A. cu sediul în Județul Neamț, Localitatea __ str. __ nr. __, privind suma totală de __ lei, din care: __ lei, accize gaz natural stabilite suplimentar de plată, __ lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente și __ lei, penalități de întârziere aferente, înscrisă în Decizia de impunere nr. __/__/2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, ca și a Deciziei nr. __/__/2013 privind nemodificarea bazei de impunere, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași.

În temeiul art.210 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată în temeiul art.218 alin.(2) din același act normativ, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în condițiile legii, în termen de 6 luni de la data comunicării.